

NEVYHASNOUT

Naslouchám tichu, notám,
mým společnicím,
okolním prázdnotám,
v dešti sílím.

Myšlenky jsou mrchy podivný.
Ty nechytíš, maj křídla motýlí.
Slova kolem plynou,
jen ústa můj zůstanou nehybný.

Samota zoufalá, všude přítomná
za obzor si cválá, zbyde jen skvrna.
Ta černá kaňka uprostřed očí,
rozpínává, má zuby žraločí.
V ní se utopit je snadný,
už nohy těžkopádný nestačí.

REF: Tělo můj ať klidně vezme proud.
Ať shořím v pekle jen nevyhasnout.
Dokud věřím na zákrok,
dokud letí ten můj vlak
tahle party smysl má.
Dokud nás vlny ponesou,
dolů z kopce s noblesou,
sešlápní pedál co to dá!

Lodě papírový
zprávu nesou.
Dole v podpalubí
ruce se třesou.
Když na obálce chybí adresát
zas vrátí se všech třiašedesát.

„Hledá se maják věrný.
P.S. Malicherný inzerát.“
Mezi: Tak jedem dál, kola se točí...dokola točí

..

Tak jedem dál
kola se otáčí, dokola točí.

..

Tak jedem dál, svět se otáčí.
Zas slunce vyjde, v tom jistotu máš.
Tak jedem dál skrz trny, bodláčí.
Doufám, že víš kam pořád utíkáš.